

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 300/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Остојин, адвокат из ..., против туженог Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“, Београд, чији је законски заступник в.д. директор Небојша Шурлан, ради исплате накнаде за топли оброк и регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Зрењанину и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Основним судом у Зрењанину поднета је тужба 09.02.2021. године, ради исплате неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.03.2018. године до 31.05.2018. године. По истакнутом приговору туженог, Основни суд у Зрењанину је донео решење П1 291/21 од 12.03.2021. године, којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност па је уз пропратни акт П1 2914/21 од 10.05.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету надлежан Први основни суд у Београду.

Према члану 38. ЗПП тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано. Према члану 40. став 2. истог закона за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази његово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Према члану 65. истог закона, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан.

У конкретном случају ради се о спору ради исплате неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, против туженог са којим тужилац, као запослени, има закључен уговор о раду који није достављен уз тужбу.

Имајући у виду да се не ради о спору за који је предвиђена посебна месна надлежност, као и да уз тужбу није достављен уговор о раду из кога произлази да је тужилац у релевантном периоду обављао рад на територији општине Зрењанин, то је у смислу одредбе чл. 38. и 40. став 2. ЗПП, за суђење у овој правној ствари месно надлежан суд који је опште месно надлежан према седишту туженог.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**